

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im generała broni Karola Świerzeńskiego

PODYPLOMOWE STUDIUM OPERACYJNO-STRATEGICZNE

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 89 ust. 2 (Dz. U. RP Nr 41 poz. 95)
pochopie

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

Paulina
Egr. n. 1

Temat: „TAKTYCZNO-OPERACYJNA OCENA TERENU
WZDŁUŻ HYBRZEA MORSKIEGO
W ASPEKTCIE ORGANIZACJI I PRZEWODZENIA
BITWY SPOTKANIOWEJ W TOKU OPERACJI
ZACZEPNEJ ARMII.”

LABORATORIUM WYKONCZYWALNOŚCI I WYTRZYMAŁOŚCI

~~43372~~

ptk dypl. PIOTR GROCHOWSKI

WARSZAWA

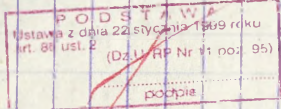
CZERWIEC

1984

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im generała broni Karola Świerczewskiego

PODYPLOMOWE STUDIUM OPERACYJNO
STRATEGICZNE

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
~~Podanie~~

Eg. n. 1

210/pf27

Temat: „TAKTYCZNO-OPERACYJNA OCENA TERENU
WZDŁUŻ HYBRZEJA MORSKIEGO
W ASPEKTCIE ORGANIZACJI I PRZEKAZANIA
BITWY SPOTKANIONEJ W TOKU OPERACJI
ZACZEPNEJ ARMII.”

WYDZIAŁ SZTABU GŁÓWNEGO WP
Katedra Operacji i Taktyki
Wzrost: _____

~~43372~~

ptk dypl. PIOTR GROCHONSKI

WARSZAWA

CZERWIEC

1984

SPIS TREŚCI

- I. Wpływ terenu oraz warunków fizyczno-geograficznych na organizację i prowadzenie bitwy spotkaniowej i toku operacji zascerpnej armii. — str. 3
- II. Namunki zaistnienia bitwy spotkaniowej i operacji zascerpnej armii. — str. 11
1. Wpływ charakteru i sposobu operacji zascerpnej armii na możliwość powstania bitwy spotkaniowej. — str. 11
 2. Namunki powstania (nawigania) bitwy spotkaniowej i operacji zascerpnej armii. — str. 18
 3. Sytuacje operacyjno-taktyczne powstające i toku operacji zascerpnej armii, w których może dojść do bitwy spotkaniowej. — str. 21
- III. Taktyczno-operacyjna ocena obrotów wódni nubiess morskiego, w których może dojść do bitwy spotkaniowej i toku operacji zascerpnej armii. — str. 23
1. Rejonu w których może dojść do bitwy spotkaniowej. — str. 23
 2. Taktyczno-operacyjna ocena terenu nubiess rejonów w których może

dojść do bitwy spotkaniowej w toku
operacji zaczepnej armii. — str 25

A. Misdyncze Odry i Łaby — str 25

B. Misdyncze Łaby i Weżery — str 31

C. Misdyncze Weżery i Ems — str 35

D. Holandia Depretyma — str 37

E. Silezkie-Kolskym — str 41

Łańcuch ziemie — str 45

Bibliografia — str 53

I. WPLYW TERENU ORAZ WARUNKÓW FIZYCZNO- GEOGRAFICZNYCH NA ORGANIZACJĘ I PROWADZENIE BITNY SPOTKANIOWEJ W TOKU OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII.

"Terenem" nazywa się pewną dowolną część powierzchni obramowaną dowolnym liniami oraz z jej rezerwą, pokryciem, znakami przyrodniczymi i kulturowymi, a także słowami miջszludzkimi nymiakajacyimi z istniejącego tam ustroju społeczno-politycznego. [za pr. Symonak] - w rozprawie doktorskiej.

"Rezerwa terenu" - to całość kwater, kryjówek, kryjówek i terenu nierówności, zaś "pokrycie" terenu stanowi ogół przedmiotów znajdujących się na jego powierzchni. [podkreśl.]

Pod pojęciem "warunków fizyczno-geograficznych" rozumie się rezerwę terenu [wskazywaniem powierzchni], glebę, pokrycie terenu [głównie lasy], warunki klimatyczne i hydrograficzne.

Należy pamiętać od warunków operacyjno-taktycznych i "okresu" w operacji zaczepnej armii i jakiej może dojść do bitwy spotkaniowej, arena jej ma przynajmniej połowę wiatki wzdłuż konkretnego odcinka, a więc teren z jego kryształami właściwościami, odpowiednią porą i konkretnymi warunkami meteorologicznymi. Teren w dalszym ciągu wpływa na technikę bojową, na taktykę działań, tempo, głębokość zasad,

wybi określa możliwości nacierających wojsk,
w zależności od ukształtowania powierzchni,
teren porządnie wpływa na możliwości
manewrowania i przebieg bitwy spotkaniowej,
w pewnych wypadkach strona dogodnie warunki,
w innych zaś utrudnia lub oniezwala
nieumozliwia jej prowadzenie.

dobrymi przykładami niedostatecznego
świadomości o skutkach następstw prowadzenia
bitwy spotkaniowej. Wybitnym tego przykła-
dem była bitwa spotkaniowa z Arkanami ze wsparciem
mojsk niemieckich nacierających do deflokacji
określonych sił w operacji Korsun-Konczekowskiej
[5. II. 1944.]. - Teren w którym doszło do narzucenia
bitwy spotkaniowej był pokryty rzekami i strumyka-
mi, wyskoki miała gęsta droga, pokryta stwardniałymi
warunkami maszynami, nadzieją własnej maszynowej
- czego nie wzięto pod uwagę - spowodowało, że prawie 50%
siły wojskowej uległo w rozbitym terenie bagnowym,
obie strony nie osiągnęły zakładanych celów.

Z wojskowego punktu widzenia teren należy
rozpatrywać jako całość wraz z jego
naturalnymi właściwościami składającymi się
z następujących elementów:

- relief terenu;
- naturalny pokryć roślinny oraz naturalne
zjawiska i procesy naturalnych elementów
terenowi;
- przedmioty, zjawiska i procesy wytworzone

przez człowieka i właściwyemu elementowi terenowi.

Pojmując zatem taki teren, spróbujemy odpowiedzieć na pytania:

1. W jaki sposób wpływa on na działania bojowe wojsk, głównie na sposób nawigowania bryły sztabamiowej.
2. Jaki oddziałuje teren na postać bryły sztabamiowej.

W celu przeanalizowania powyższego niezwykle skomplikowanego problemu całkowitą jasność w bryli sztabamiowej sprowadzimy do trzech czynników, współdziałających i ściśle ze sobą powiązanych w czasie i przestrzeni. Biorąc to wpływ terenu na:

- ruch wojsk;
- obieg informacji;
- rodzaj działania broni.

Traktując wnikliwie przedstawione czynniki dostreżamy, że nawet tak złożony proces, jakim jest bitwa sztabamiowa w naszym nie wykreślony poza to, co jest zawarte w szeroko pojętych trzech czynnikach.

Stąd też teren zawsze stawia przed nami pewne cele i ograniczenia. Ograniczenie ruchu może być miłsze lub mniej. Teren zawsze stawia opór, co zostanie potwierdzone obliczeniami.

Silę stawianego oporu wyznosi:

$$R = H \cdot C$$

głowi: C - cieżar pojazdów; W - współczynnik oporu, który przedstawia dla różnych nawierzchni: asfalt - 0,05, pole zarośnięte 0,10; droga polna 0,07, piasek - 0,15, pole - 0,8, śnieg 0,20. Siły oporu wzmaga także nierówny teren tak znacznie, że ruch pojazdów i środków bojowych staje się niemożliwy lub nawet niemożliwe.

Doswiadczenia określają prędkość ruchu po suchym, twardym gruncie przedstawia poniższe tabelki.

Kąt wzniesienia terenu w stopniach	Średnie tempo pokonywania wzniesień w km/godz.		
	piechotą	na samocieżarach	na orężach.
do 5	4	25	25
5 - 9	3,0 - 3,5	12 - 15	12 - 15
10° - 14	2,5 - 3,0	8 - 12	12 - 15
15 - 19	2,0 - 2,5	5	7
20 - 24	1,5 - 1,7	3	4
25 - 29	1,4 - 1,0	2	3
30 - 39	poniżej	nie pokonują	nie pokonują

Warto również zwrócić uwagę na wpływ naturalnego pokrycia terenu, które stawia bardzo trudny, zmniejszony opór dla ruchu wojsk niż rzeźba terenu. Częściej też wykluca ruch pojazdów i środków bojowych. Przytoczę dla przykładu wpływ lasu i prątków miodnych na ruch wojsk. Las, w którym odstępy między olchami wynoszą 1 i mniej metrów, a ich grubość powyżej 20 cm

jest nieprzejdny dla samoczołdów i esotfów
w takich wypadkach.

Reka o głębokości 0.8m i szybkości prądu
ok. 2 m/sek. wyklucza możliwość przepawy
w kład podolodowatów w tryku przetym
czas samoczołdów osolonych i uszerwycu.

Dlatego ten istotnym jest aby nawis same
bitwy spotkaniowej odbyło się w dogodnym
dla armii nijszej (terenie); a murac zas
należy prucimka do olwata mia w terenie
dla tego metorystnym. Rukiesz dogodny
do rozegrania bitwy spotkaniowej jest teren
dominujący nad terenem prucimka, mający
ostatniejszą ilość dróg do rowniscia
mojsk, zapewniający szybkie podejście i manewr
sił głównych. Teren, w którym nastąpi
ta bitwa spotkaniowa musi posiadać
odpowiednią pojemność umożliwiającą rowniscie
i wprowadzenie do bitwy grupowania
uderzeniowego. Uchwycenie i utrzymanie
taluj rakusy stanowi główne zadanie
oddziałów wydeilonych i desantów
taluyesnych. Rozegranie bitwy spotkaniowej
w metorystnych warunkach terenowych
może być przesłonięte o jej wyniku.

Rozbieżność terenu wyraża również
wpływ na wydeilenie ilości sił prucimkowych

do uchwycenia danej rzeki. Np. w terenie
górzystym wystarczy już niewielki sztuczny
kanał mający odpowiednią wysokość, aby stworzyć
warunki dogodnie warunki do nawisania
błotno-społecznościowej. Teren kanaliczny
niech (górzysty, leśny, leśno-bagienny) stwarza
dużo warunków do powstania „powstania”
i jest szczególnie do uchwycenia określonej
rzeki. Wartość pod uwagę tego faktu: odległość
i głównych od tej rzeki może zaistnieć
sytuacja, że tylko tutaj powstanie (deszcz)
uchwyty danej rzeki w odpowiednim czasie
i one mające bliżej społeczeństwa z siłami
funkcyjnymi.

Ł. rozważam tych wymka, że bardziej
konkretnie warunki prowadzenia kółek.
spotkaniowych będą w obrębie nizinnych, równinnych
i odpowiednio rozluźnianej sieci komunka-
cyjnej / nieupłaski obrotowej - 40 i więcej km drog
na 100 km² bez nadmiernej ilości cięć
i zbiorników wodnych, nie obfitujących w terenie
zabagnione. Średnie warunki niech w takim
terenie wyrażają się możliwościami marszu
250-300 km / dobę - / 25-30 km / godz. / w trudnym
terenie, pofalowanym, zalesionym,
jeziornym-leśnym o dużej ilości niech
i kanałach rybnymi dającymi odpowiedni
wydajności i jest głównymi elementami

o około 40%, wiąże się to z koniecznością wykonywania dużej ilości przedsięwzięć zabezpieczających, np. podczas formowania jednostek medycznych istnieje potrzeba wykonania dużej ilości przedsięwzięć innych niż bojowych. Podkreślone to jest jeszcze między innymi możliwościami wzięcia w rozrachunek samodzielnego poleconym jednostek medycznych. W armii znajdują się około 85% technicznego sprzętu bojowego i środków transportowych oraz sprzęt zabezpieczającego nie przystosowanego do przetrwania i wymaga poprawy na środkach przewożonych brzożyciu w dyspozycji wojsk niszczących. Oprócz tych czynników utrudniających nie w armii wymiarem brzoż mierzona dokonującej przez nieprzejazda. Środkiem uległ się sieć drogowa a szczególnie różnie na niej obiekty.

Trudną sytuację ukształtuja także skutki prowadzonej walki, powodujące zmiany w terenie zawieszono nie zamierzono. Trudno również liczyć się z wykorzystaniem specjalnego sprzętu, właściwie terenu z infrastrukturą. Nad rekami, np. MEN wykorzystywane są duże ilości paliw płynnych, które po wypuszczeniu do rzeki, podpaleniu stanowisk mogą wywołać ogólną katastrofę

przez około 5-6 godzin. To tylko niektóre przykłady wpływu terenu na ruch i działania wojsk. Wpływ ten będzie uwzględniony od czynników przyrodniczych takich jak: pora roku, pora roku, warunków atmosferycznych i klimatycznych. Warto zauważyć, że warunki meteorologiczne mogą zmienić warunki terenowe.

Wnioski:

1. Decydujący wpływ na miejsce i sposób rozegrania bitwy spotkaniowej odgrywa teren wraz z jego występującymi właściwościami.
2. Słabszy wpływ na sposób rozegrania bitwy spotkaniowej wywiera naturalne pokrycie terenu, które należy na wydatkować starcia, warunków oskrzydlenia i obejścia oraz użyciu techniki bojowej.
3. Czynnik przyrodniczy i cywilizacyjny (zagospodarowanie terenu / infrastruktura, urbanizacja, silosne zbiorniki i środowiska, kopalnie itp.) wywierają wpływ na planowanie, prowadzenie i wybór miejsca bitwy spotkaniowej.

II. WARUNKI ZAISTNIENIA BITNY SPOTKANIOHEJ K OPERACJI ZACERPNEJ ARMII.

Bitwa spotkania - to cato krasit uciereń
jednostek, środkow malki radioelektronicznej
i wyszkiw środkow ogmionych a także lotniczk
w potzeremiu ze starem etrojnym sit głownych
dwoch przeciwnych zriżkow operacyjnych
lub kilku ogólnojzkowych zriżkow taktycznych,
które równocześnie działaniami zacerpnymi
dziej do otrgmscia celow operacji i realizuje
zamiar wykonania zadani operacyjnych
siłozjnych poza rubież ich bezpośredniego
starcia.

1. Wplyk charakteru wspotczesnych operacji
zacerpnych armii na możliwość powstawa-
nia bitew spotkania.

Rozpatrując, uikwykle stojące problemy
przewadzenia wspotczesnych operacji zacerpnych
należy je miedziel w powiazaniu z możliwościami
zastosowania na polu malki (bitwy)
nowych mato lub sposobow uciereń
na drugim dziejny środkow malki oraz
wyrotanie konfliktu etrojnego na ziw
prow zaslozenie, zarowno z uyciem, jak
i bez uycia broni jednostek.

Wojna na Bliskim Wschodzie w 1973. oraz
wojna w Libanie 1982/83. francusko-środkowi
były zapowiedzią przyszłego charakteru
pole walki. Anatomie i kraje były
wyposażone w nowoczesne uzbrojenie.
Związki wojenne charakteryzowały się
mielić gęstością - do niedawna przewidywane
tylko z użyciem broni ciężkiej. Użycie
samolotów do wsparcia natarcia broni
pancernej /sposób praktykowany od 1940r/
było w poważnym stopniu ograniczone
z powodu zastosowania bezpośrednio na
polu walki dużej liczby przeciwciepliwych
poisków rakietowych i innych konwencjonalnych.
W starciach masowych wojennych w skali
nie spotykanej od 30 lat obie strony ponosiły
olbrzymie straty: prawie 50% stanowił w ciągu
miesiąca dwóch tygodni.

Można założyć, że niezależnie od charakteru
wojny przyszłe pole bitwy odnajdzie się w postaci
mielić możliwości wojsk operujących na ziemi
i w powietrzu powietrzu. Ogromny wpływ zaś
na działania na lądzie i w powietrzu wywiera
sytuacja w eterze, udalenie się do środków
walki radiotelefonicznej. Wymaga to
z wielostronnej modernizacji wojsk lądowych,
uzbrojonych w powietrzu i mary wojenne o wysokim
poziomie sprawności, przystosowanych do

byłby do dźwigni na dużych głębokościach
 obrony nieprzyjaciela. W dyspozycji wojsk
 lotnych znajdują się również duże ilości
 samolotów - i nie tylko jako środków transportu
 ale również walki - lub innych aparatów
 latających. Stąd musimy, jeśli walki toczyć
 się będą także w mymiane lodowo-powietrznej.
 O charakterze tych operacji można powiedzieć,
 że będą one całkowicie dynamiczne
 niż operacje drugiej wojny światowej. A ich
 istotę będą obejmie wojsk lotnych
 i ich tego momentu środków napadu
 jądrowego w celu zdobycia przewagi ogniowej
 i ogólnej nad przeciwnikiem, bezpośrednie
 wsparcie nacierających wojsk udaniem
 ogólnym całego kompleksu środków
 natarcia, zdecydowane i nieprzerwane określenie
 wojsk amerykańskich, francuskich,
 z szerokim zastosowaniem desantów, użyciem
 grupowania nieprzyjaciela i oprowadzaniu
 jednostek i szkieletów decydujących o trwałości
 jego obrony oraz zapewnieniu dalszy
 rozwój operacji zaczepnych, szerokie zastosowa-
 nie udareń nacierających grupowanie
 nieprzyjaciela doprowadzających do rozbicia
 go w bitych i bojach frontowych, okrążenia
 i natarcia uszczelnienia.

Przewidywać należy, że wojska armii, które przegrupowują się do rejonu wyższego mogą wchodzić do bitwy wprost z marszu na nieprzyjaciela, który rozwija natarcie. Będzie to typowa sytuacja, w której nastąpi całkowite natarcie nieprzyjaciela, uderzeniem wojsk własnych. W tych warunkach wojska mogą nawiązać bitwy spotkaniowe. Sytuację skomplikuje się szczególnie wówczas, gdy bitwa spotkaniowa rozpocznie się w okresie jeszcze dużej dynamiki działań zaczepnych nieprzyjaciela, to znaczy w okresie gdy nieprzyjaciel dysponuje odwodami i jest w stanie interwelować na dowolnym kierunku aktywnego działania wojsk armii.

W działaniach konwencjonalnych, które przeważają się w tej operacjach postrzelnego okresu wojny (wg NATO) - cele operacji zależą się od sytuacji, w jakiej znajduje się armia. W chwili wybuchu wojny. Jeśli wojska armii znajdować się będą już w rejonach wyższych do działań lub komisyjnie przegrupowane do tych rejonów - celem operacji zaczepnej ~~bitwy~~ może być: rozbicie w bitwie spotkaniowej głównych grupowań uderzeniowych nieprzyjaciela w strefie ostony, przełamanie jego obrony operacyjnej na zasadniczej i pośredniej linii obrony, maksymalne obniżenie lub całkowite wykrucie środków

napadu jądrowego oraz opanowanie nakażonego
obroną i rezerwy ologodnych do przyszłości wojsk
armii do kolejnych operacji.

Zastosowanie broni jądrowej pozwoli na
gwałtowne wykonanie wyłomu w systemie
obrony nieprzyjaciela. Do przewidywanych
uderzeniach siły zbrojne przeciwnych stron
nie przestaną istnieć, ponieważ są one przygotowane
do działań na niespotykanym atomowym
pole walki - lecz pomysł ewakuacji strażak i tym
samym przestanie ewakuacji ludzi w tym
umocni ona system obrony i do
niektórych stanów tym wojskom, które będą lepiej
przygotowane do działań na atomowym
pole walki.

Zastosowanie broni jądrowej oraz wzrost
manewrowości wojsk doprowadzi do zmniejszenia
głębokości wojsk na 1 km frontu a samo pojęcie
frontu, jak pisał p. prof. Karimier Nozko -
we wspomnianym badaniu, będzie coraz bardziej
zamknięte ("Operacje zaczepne armii - podrozdział"
wyd. 1994 nr 1 s. 225)

~~Rezygując zsi broni i wykonania
z pasów działań w działaniach~~

Grundstanoie sytuacji sprzyjać będą funkcjami
wojsk w głąb ugrupowania przeciwnika. - lecz
nie tylko, zdecydowanie o tym również obecnie

Saltyke i koncepcja prowadzenia operacji,
 w której odobraly myśliwane, desamny
 a także operacyjne grupy manewrowe
 stanowił błąd elementny każdej operacji
 zaczepnej. Walecy spore, że spowoduje to
 „wymieszanie” sił wojsk obu walczących stron.
 Błoki to stanowiło realną przeszkodę do
 ewolucyjniamia się bitew spotkaniowych.
 Najczęściej błąd odnotowano do bitew
 spotkaniowych podczas rozwijania obratni
 zaczepnych i posięgów. To to jawne typowe
 dla gwałtownie zmieniającej się sytuacji operacyjnej
 Saltycewych. Występowały one w czasie II wojny
 światowej wtedy, gdy obie strony dążyły
 do danym kierunku do osiągnięcia celów
 bitwy lub walki piechoty. Godzi się
 wspomnieć, że począwszy od 1942r bitwy
 spotkaniowe na froncie wschodnim były prawie całkowicie
 czyste składowe niemal każdej operacji.
 Skosmano je zarówno w czasie prowadzenia
 obratni zaczepnych, jak i obronnych, a przede
 wszystkim w warunkach manewrowych form walki.
 Były one najczęściej prowadzone piechotą
 pancerną i zmieszaniową, po prostu jedna
 strona ufięczyła, a nie próbując zdecydować
 miejsce o wyniku operacji.

Wyniki badań wielu emierów wskazywają, że
 w operacjach zaczepnych w lotnych ufięczył

zostanie silnie oświetlony ewentualnie paucernie
może być wykorzystywane w pierwszym rzucie
operacyjnym oraz jako OGM.

Podległoby również bieżąco monitorować nacisnąć
na samodzielnym ~~o~~ kierunkach, a pomiędzy
nimi może powstać luki dochodzące do
kilkunastu kilometrów.

W kierunku: „LATO-82”, „SOJUZ-83”, „NIOJNA-79” itp.
były rozgrywane sytuacje, gdzie część wojsk
armii odprata uderzenia obrońcy a główne
zgrupowania nacisnęło z powodzeniem. Spowodowało
to przesunięcie frontu do 130 km oraz powstał
luka w środku zgrupowania („LATO-82 - FA”).

W odległości na kierunku w kierunku „SOJUZ-83”
spowodowało przed koniec operacji ~~o~~ przesunię-
cia frontu pomiędzy zgrupowaniem, które
miało przewagę a drugim zgrupowaniem
które odprata uderzenia w kierunku „HAMBURGA
I LUBKI” do 200 - 300 km.

Od strony ~~luki~~ skryte i powstałe luki
w zgrupowaniu umożliwiły najskromniej
stron wykorzystanie uderzeniowych uderzeń
z nowymi kierunków. W sposób mierny naturalny
powstał bieżąco sprzyjające sytuacji operacyjno-
taktyczne do całkowitego się bieżąco podległoby
i to w sposób wyjątkowo gwałtowny, a uderzenia
i uderzeniowy.

Dużą częstotliwość występowania bitew spotkaniowych we współczesnych operacjach zaczepnych, spowoduje, że bitwa spotkaniowa może stać się główną formą działań zaczepnych - bezskuteczność topornym zjawiskiem każdej operacji.

2. Wskazania po stronie (nawigacja) bitwy spotkaniowej w operacji zaczepnej armii.

Bitwa spotkaniowa w operacjach zaczepnych będzie miała jakoby dwie fazy (dwie okresy).
 Pierwszy okres - ogólny (a w wojnie jądrowej - jądrowe uderzenie na przeciwnika) i uderzeniowy (ruch) - bezpośrednie zetknięcie się szeregów szeregów wojsk obu przeciwległych stron.
 Drugi okres - ogólny, który w poprzednich wojnach nie był decydujący, obecnie będzie decydującym o przebiegu bitwy, drugim okres będzie zakończeniem rozgromienia i przypięcia.
 Idea obejmująca dwie fazy bitwy spotkaniowej wynika z koncepcji prowadzonych działań obronno-atakowych i z wojkami usiłującymi ciwiesem.

" [AID-18, LAD-82, WJANA-80, i inne]
 Wskazaniem zawisze są bitwy spotkaniowej - jak wykazuje dosłownie z mianem wojen oraz prowadzonych działań, zawa było decydującym stron do działań zaczepnych.

Doze mi to, po parte bylo posiadaniem odpowiedniego potencjalu bojowego i mozliwosc jego wykonania. A polozenie stron charakteryzowalo sie wzgledna równowaga. Jesli tego rodzaju równowagi nie bylo to z reguly strony przeciwnie albo prowadzily materialnie na kromieczego sie nieprzyjaciela, albo broniły sie same lub powstawala przerwa operacyjna w celu stworzenia nowych warunków. Natomiast równowaga sił - chociazby pozorna doprowadzala do podejmowania operacji zaczepnych, doprowadzajac zwykle do zamieszania sie brzoj sprzymierzonych. Jesli nawet strona w istocie stabsza pod wzgledem siloscowym decydowala sie samodzielnie na operacje zaczepne, a w konsekwencji brzoj sprzymierzonych - to liczylo na inne sprzymierzace czynniki, ktore rekompensowały jej siloscowe braki. Do tych czynników zaliczamy:

- uprzedzenie nieprzyjaciela w manewrze sił głównych;
- szybkość, samostojanie ^{zmaganie} brzoj sił, w nastepnym czasie, na dogodnym kierunku;
- elastycznosc nowych, uio rekina ryces fura nieprzyjaciela sposobów operacji;
- szybkość rozwoju i miejsca do walki;

- a masowanie ożnia artylerii i czołgów na najmocniejsze elementy ugrupowania operacyjnego nieprzyjaciela;
- organizacja jego systemów ośrodków;
- wypracowanie n. tśo, odnośnie swego zamiaru działań;
- mistrzowskie wykorzystanie mocy i stoj. i ośrodków ale wykonania niespodziewanych uderzeń nie nieprzyjaciela.

Obustronne prowadzenie działań zaczepnych stanowi warunek konieczny, ale nie wystarczający i nie jedyny do zainicjowania bitwy spotecznej. Sądząc się o potrzebie, określamy kolejnych warunków do ^{powstania} bitwy spotecznej:

Jakimś kolejnym warunkiem, który sprzyja zainicjowaniu bitwy spotecznej jest brój publiczona równowaga stron pod względem sytuacji operacyjno-taktycznej i wypracowaniu braku przewagi równowagi stron, które jest pod tym warunkiem słabsze, nie brój decydując się na prowadzenie bitwy spotecznej — korzystając brój jej prowadzić działania obronne. (Uważam, że problem jest jeszcze i nie brój równy).

Kolejnym warunkiem, którego spełnienie jest konieczne do powstania brój spotecznej jest dogodne położenie umożliwiające rozwój dynamicznych form

działani wojny w wojstwie wodnym.
Jeśli wojstka znajdują się w strachu silnych
straszni, powodzi, zapowiadają i innych, - zmanow
towaryżącym po maszynach wybuchach
jednostek a nie będą posiadają silnego
kula pomysłowego i wojstka pomysłowo-organizacyjnej
- nie zdecydować się na prowadzenie walki
spotkaniowej.

W dotychczasowych rozważaniach dokonano
oceny warunków towarzyszących powstawaniu i
rozwojowi wojny. Warunki te nie będą jedynymi.
Każda wojna stwarza określone sytuacje operacyjno-
tactyczne, którym również towarzyszą określone
warunki sytuacyjne umożliwiające nawzajem
konkretnych rodzajów i form działań wojennych.

3. Sytuacje operacyjno-tactyczne powstają
w toku operacji zaczepnej armii, w których
może dojść do bitwy spotkaniowej.

Główny element operacji zaczepnej armii
stawać będą zdecydowane działania
wojsk armii mające charakter walki jako
organizowanych, stojących stale ewoluujących
tactycznych i organizacyjnych na wodzie, w powietrzu
i terenie, a na kierunkach nadmorskich
skier - na morze.

W toku operacji zaczepnej

różnorodne sytuacje operacyjno-taktyczne, które sprzyjać będą realizacji sił bitew spotkaniowych. Bitwa spotkaniowa w operacji zasępnej armii może powstać:

— w początkowym okresie wojny, gdy nieprzyjaciel po roztęciu czoła sił-wojsk ostojowych, rozwija natarcie, a wojska armii uchodzą do bitwy wprost z marszu;

— w czasie odparcia przeciwnika nieprzyjaciel sposobem zasępnym w operacji zasępnej armii, przególuje w korzystnej sytuacji operacyjno-taktycznej i przy stosunkowej ~~przebiegu~~ równowadze sił obu stron na danym kierunku;

— w głębi operacyjnej obrony nieprzyjaciela, gdy wykonana on uderzenie w celu deblokowania sił znajdujących się w otoczeniu lub przyparciu do wybrzeża morskiego;

— w czasie posęgu przy napotkaniu oddziałów operacyjnych nieprzyjaciela, odwracających do obsadzenia dogodnych obiektów lub wykonania innych zadań.

W każdej z wymienionych sytuacji operacyjno-taktycznych będą istniały odmienne warunki powstania bitwy spotkaniowych, charakteryzujące się niepowtarzalnością i oryginalnością tych sytuacji.

TAKTYCZNO-OPERACYJNA OCENA OBWARÓW
WIDOKU HYBRZEA MORSKIEGO W KTÓRYCH
MOŻE DOJŚĆ DO BITWY SPOTKANIOWEJ
W TOKU OPERACJI ZACZEPNEJ ARMII.

1. Rejony w których może dojść do
bitwy spotkaniowej.

W poprzednim rozdziale staraniem
się wykazać w jakich sytuacjach operacyjno-
taktycznych może dojść do bitwy spotka-
niowej w toku prowadzenia operacji zaczepnej
armii.

Biore pod uwagę rozmieszczenie
sił przeciwnika, przewidywane kierunki uderzeń
w poszczególne okresy wojny, jak i
kierunki operacyjne, bitwy spotkaniowe
mogą być rozgrywane w następujących
obrotach:

1. Bitwa spotkaniowa po erestliwym
okresie wojny - gdy nieprzyjaciel po
rozbiciu reszki sił wojsk osłonowych,
rozwinie natarcie, a wojska armii uderzą
do bitwy wprost z marszu - może
się wyznaczyć w obronie Międzyrzecza,
~~ODRY~~ ODRY I LABY.

Przewidywane operacje zaczepne
mogą być dołączone do bitwy

spotkaniowym z oddziałami przeciwnika.
W zasadzie będziemy odnosić do
naruszenia przeciwnikiem terenu i sposobu
prowadzenia bitwy, w niektórych sytuacjach
dotyczy jednak do bitwy spotkaniowej
w terenie nie dogodnym dla nacierającego,
terenie naruszone przez przeciwnika
lub w terenie przypadkowym.
Aby takiej sytuacji uniknąć, należy
dokładnie śledzić z rozwojem sytuacji
operacyjno-taktycznej i odpowiednio
wzrastanie przewidzieć sposób walki
z oddziałami a w przypadku prowadzenia
bitwy spotkaniowej odnosić do
jej prowadzenia w terenie najdogod-
niejszym.

2. Bitwa spotkaniowa z przeciwe-
najszymi oddziałami może być prowadzo-
na pod koniec zadania bliźniego
armii lub na początku zadania
~~bliźniego~~ dalszego i może to mieć
miejsce w rejonie między rzekami: LARBY
i WEZERY oraz WEZERY i EMSU a na
zetaandzkim kierunku Operacyjnym
w rejonie SZLERNIKU - HOLSTYNU.

3. Bitwa spotkaniowa z wojskami
wrogimi w celu odwołania się do
jęcych się w okolicy lub przypadkiem

do wybrana morskiego może mieć miejsce w całym rejonie przybrzeżnym ale z konfiguracji wybrzeża morskiego i dopływów rzek wyłaniają się trzy takie obszary tj. RÓWNINY NADMORSKO-HEZERSKIEJ, MIĘDZYRZĘCZE KEJERU I EMSY I DEPRESJA HOLENDRSKIEJ.

K. Biorąc pod uwagę z odwołaniem operacyjnym zagrożeniami do oblężenia dogodnych rubież terenowych może być przewidziana w obszarze PÓŁW. ZACHODNIEJ części NIZINY NIEMIECKIEJ i rejonie NIZINY HOLENDRSKIEJ.

Nu wykluczone są też i inne rejonu, mogą być przewidziane w całym pasie nadmorskim, choć nie musi być to możliwe. W dalszej części postaram się zebrać i scharakteryzować wyżej wymienione rejonu.

2. Taktyczno-operacyjna ocena terenów wybranych rejonów w których może dojść do bitwy spotkaniowej w toku operacji zasępnej armii.

A. MIĘDZYRZĘCZE ODRY I LABY

Region położony jest w całości na Nizinie Niemckiej, pomiędzy 200 m n.p.m. jego część północną stanowi nadmorski

Wybrzeże meklemburskie położone na wysokości 0-50 m n.p.m. Część centralna - to pagórki górnego górnego jeziora meklemburskiego, którego najwyższy punkt, HELPTER BERGE osiąga 179 m n.p.m. Ku południowi i półn. zach. teren opada, stanowi on tutaj równinę północno-brandenburską, która stopniowo opada od 100 m aż do killy w dolinie ŁABY.

Wybrzeże meklemburskie stanowi nadmorski pas terenu długości do 140 km i szerokości 40-45 km w części południowo-zachodniej, 20-25 km w północnej. Ukształtowanie terenu nie wynika, hamującego wpływu na prądy morskie po brzoziach i drogach gruntowych, a formy jego nie daje ochrony przed obciążeniem broni masowego rażenia. Obserwacji naziemnej są dobre, mało jest półniewidocznych, chociaż obserwacja może utrudniać brak wzruszeń. Rzeźba terenu nie stwarza przeszkód dla rozwoju materii oraz dla manewru wojsk, nie sprzyja natomiast organizacji obrony.

Główniejsze przesłady stanowią na przedstawionym terenie jedynie frakliny rzeki RECKNITZ, TREBEL, PEEHE i TOLLENS, ~~które~~ płynące równoległe do wybrzeża.

do wybrzeża w odległości 20-25 km od mego. Doliny te, o szerokości do 2 km, mają odcinkami stoki wysokie 10-15 m, a dno z reguły zatorfione, bagniste. Nadają się do wykorzystania jako lokalne рубеże obrony, ewakuacja w pom. mokrej, nie tyle jednak ze względu na ukształtowanie terenu, ile na grunt.

Pojezdzenie meklemburskie zajmuje centralną część opisywanego regionu i ciągnie się pasem długości 180 km i szerokości 70-80 km z północnego zachodu ku południowemu wschodowi. Charakterystyczną jego cechą jest występowanie kilkuset jezior, z których największym jest MÜRITZ.

Karunki przejazdności po bezdrożach i drogach gruntowych są trudne. Ze względu na pagórkowatą rzeźbę terenu, tj. spadki i wysokości stoków, szybkość poruszania się jantowej maszyny pracować ma 0,4-0,9 (średnio 0,7-0,8) szybkości poruszanej na równinie. Dodatkowym utrudnieniem są lierne jeziora oraz kartaste kotliny, często całkiem małe, a więc trudne do spostudzenia (z mapy). Natomiast uwaga na rzeźbę terenu

jest na ogół korzystna z punktu widzenia
ochrony przed skutkami działania broni
masowego rażenia. Warunki obserwacji
nazwicznej silnie utrudniają liczenie pola
mieszczone, dające utrudnienia za pagórkami.
Pagórkowaty teren oraz duża ilość
jezior i jezusmyków między innymi
sprawiają, że nie ma możliwości
analizy się do zorganizowania obrony,
niezależnie nie sprzyja rozwojowi natarcia
i manewrowi.

Równina północno-brandenburska
rozciąga się z północnego zachodu ku
południowemu wschodowi, prawie o długości
około 200 km o szerokości od 55 km w części
zachodniej, do 20 km w wschodniej.

Na znajdujących się części obrony nie ma
terenu nie wymiana wpływu na warunki
przemiany wojny, jak również nie daje
ochrony przed skutkami działania
broni masowego rażenia. Jedynie
teren tegoż nie faliści i tegoż nie
pagórkowaty broni nieznacznie
redukować przedłość natarcia, a niekiedy
jego formy tegoż lokalnie dawać
ochronę przed działaniem fali uderze-
niowej. Warunki obserwacji są dobre,

ciociach w wielu miejscach może być utrudnione
brak namierzeń. Teren sprzyja rozwojowi
natarcia i dokonywania manewru,
natomiast trudniejszy jest cel organizacji
obrony.

Obwar polnocnej części drogi posiada
gęstą sieć dróg o małych i średnich (ulicznych),
rozbudowanych w kierunku wschod-zachod
i północ-południe. Gęstość sieci dróg będzie
wynosiła 20 sztuk na 100 km². Namierzenia
i stan warstwowych części komunikacyjnych
zapewnia normalny dwukierunkowy ruch
transportu samochodowego. Wiskos część dróg
znajduje się w rejonie północno-meklemburskiego
i północno-brandenburskiego, między
w rejonie południowo-meklemburskiego. Ujemną
częścią tego obszaru jest duża ilość czasu
komunikacyjnych i miejsce tożsamości do spracowania
ruchu. Mosty i mostki na drogach państwowych
posiadają nośność ponad 60 ton i są dwukierunkowe.
Gościły na nich ciężkie pojazdy, mosty
na drogach krajowych I i II kategorii posiadają
nośność zwiększoną i wymagają renowacji
przed ~~z~~ przystąpieniem do ich eksploatacji.

Teren opisywany jest lekko zalesiony (25%).
Wielkie kompleksy występują na południu
Meklemburkiem. Według hybryd pasma i

i kompleksy lesne zaszywane s¹ w odleglosci
4-20 km od brzo. Dosc duzy kompleks
występuje w rejonie SCHWERINA. W całym
opisywanym rejonie występuje również
mieszany i iglasty. Godzynie radzie i występuje
przeważnie w lasach mieszanych w polsici
rek i kanałów. Gęstość jest dość duża
i gminowych uwarunkowanie jest w tych lasach.
z charakterystyki powyższej opisywanego
obrotu wynika, że do rozprzarnienia bitwy
spotkaniowej nadaje się ~~ten~~ rejon. WISMA
LUBERA, LAUEBURG, SCHERIN, Najdogodniejszy
teren do podjęcia wojny w rejon bitwy
jest wzdłuż brzoń morzkiego, dogodny
kierunek do prorażenia działan obronnych
to SCHERIN, NEUBRANDENBURG. Naturalna
niezależność do rozbudowy obrony: jez. SCHWERIN,
kanał STÖCKKANAL, i dalej dochodzący do
KABY kanał ELDE-MÜRITZ-HASSERSTRASSE.

B. MIĘDZYRZECZE KAZY I HEZERY

Region leży w całości na NIZINIE NIEMIECKIEJ, pomiędzy 200 m n.p.m. stanowi on wschodnią część obramowania północnego masywu NIZINY DOLNOJAROSŃSKIEJ. Część zachodnią regionu - to RÓWNINA NADMORSKO-HEZERSKA, położona przeważnie na wysokości pomiędzy 50 m n.p.m. Wysokość ta przekraczają jedynie niewielkie partie terenu na północy, w centrum oraz na skrajnym północniu. Na północy spotyka się też płaty płytkich depresji (około 0,7 m) część środkowo-wschodnią regionu - to fałszywy krajobraz PUSTACI LÜNEBURSKIEJ, której najwyższy punkt HILSEDER BERG ma 169 m n.p.m. SUBREGION ten leży na wysokości powyżej 50 m n.p.m., a wyróżnia go mianem liczne pasma i grupy wzgórz nieopadające się powyżej 100 m n.p.m. Skrajny wschodni cypel regionu zajmuje RÓWNINA HENDLAND, położona pomiędzy 50 m n.p.m.

Równina Hendland ma kształt trójkąta o długości, w kierunku wschód-zachód około 70 km i szerokości do 35 km, i

Reszta terenu nie mylnie, hamującego wpływu na granicy prymarnie wojse i nie daje ochrony przed skutkami działania broni małego kalibru. Granice obserwacji są dobre, ograniczają je tylko lasy.

Je ~~suprematyczny~~ jest wysokość HÖHBECK - 75,6 m,
które mieszczą się po zachodniej stronie LABY,
widoczna jest rozległa panorama doliny
LABY, a zwłaszcza tej części prawobrzeżnej
na terenie nr 10. Je niegłęboki na ukształtowanie
terenu, obwar subregionu należy uważać
za korzystniejszy z punktu widzenia naturalnej
obrony. Teren jest otwarty z wyjątkiem
części centralnej, gdzie występuje niski
kompleks leśny.

Pustka Lüneburska ma rozciągłość
w kierunku północ-południe około 75 km,
a wschód-zachód - około 85 km.

Ukształtowanie terenu sprzyja, że obwar
Pustki Lüneburskiej zwłaszcza na północy
i wschodzie - jest raczej korzystniejszy dla
organizowania obrony, a jeżeli do naturalnej.
Dodatkową przeszkodą jest bieżący
półdnikowo kanał Boczny Laby, w którym
wzrost wody leży odcinkami wyżej niż
otaczające tereny, co może stać się
przy czynnym wylewie wód. W kierunku
przeciwnym do punktu widzenia
ukształtowania terenu są w północnej
i wschodniej części subregionu dość
trudne a na pozostałym obszarze -
na ogół łatwe. W terenie falistym
rybność przeciwnie na pewnej można

oceniać na 0,6 - 0,9 przekrości rozciągany
na odwrócić. Ochronę przed skutkami
obrotami kromi masowego narzemia
mogą okazać doliny seluodęce z wysocyzn
oraz stoki pagórków. Nierówni obroncy
masie mnej utwórnia duna i losie zamietien
lece ograniczają je liczne pola mieniolow
za faktami terenowymi oraz znaczną
lesistość.

Łowina nadmorsko-Hezerska rozciąga
się w kierunku północ - południe ok. 160 km,
a w kierunku wschód - zachód - do 85 km.

Rzeźba terenu jest na ogół równinna.
Charakteryzuje się występowaniem
szeregu przesmyków wysocyzn, zwanych
"Gees + Geest", położonych wśród sieci
płaskodennych obniżen i dolin pruwennie
raterficznych i stąd - zwana w polu
mokrą barmszyca.

Ważne ochronne fortyfikacje rzekami KABA
i HEZERA oraz w dolnym biegu ALLER, WÜMMER
i OSTE a także kanałami HADELNER KANAL.
Na ośniku południowym brzozi HEZERY
są miejscami umiarkowane bez obwarowań.
W kanałach lustro wody położone jest
odległością wyżej od otaczającego terenu,
co w razie przerwania wałów może powodować

całopięnia.

Na zdecydowanej większości obram
nieko terenu, z wyjątkiem obwiesi i porządku
roślin, nie wymiemy najmniejszego wpływu
na działanie wiatru, ale, nie daje
ochrony przed działaniem promiennym masowego
nasłonecznienia. Wzrostki obserwacji są dobre,
zwłaszcza z wyłączeniem widocznie są rozległe
frakcje nie otaczających jej obwiesi.
Z punktu widzenia samego tyłu układa się
namierzenie terenu, otwartość nadaje się lepiej
do prowadzenia natarcia, niż obrony.
Lasy porastają niewielkimi kłobami
przez wyjątkowo wyjątkowo, i nie mają zasadniczego
wpływu na działanie wiatru.
Droga drogowa w opisywanym obramie
jest bardzo dobrze rozwinięta (5 km na 100 km²),
jak w kierunku wschód-zachód jak i
północ-południe szczególnie w kierunku
poroju Mongolskiego Północnego. Drogi są mało
przekładowane i rozszerzone szczególnie
w zakresie zwiększonej przepustowości. Dość
należy ~~z~~ że drogi są małe i małe
są przystosowane do ich samowolnego
i wykonanych zapórach ziemnych.
Teraz nadaje się do prowadzenia bitwy
spoteczności, łatwo znaleźć miejsce obrony
jak również kierunki do manewru wojsk,
w całym obramie.

О МЕЖДУ РЕКЕЗЕ ХЕЗЕРЫ I ЕМС

На об kształт менгула, него еантолоку
о розciągłości, и kierunku wschód-zachód,
до 75 km на północу оло 130 km на południu,
а и kierunku północ-południe - около 160 km.

Рееба тереу субрегиону јест в зотечу-
оланеј нискојси рівнина. једynie
на скрајнујм połудниу виступаје плата
тереу јалитеро і мішо гонустеро.

Тереу субрегиону шарактеризује
важніе, пласкіе і подіе рівнине обізеу,
олоніуюсе в јого półноенеј осеі, а всіе
міш розцігаје сі? плата вјезеј равнінуе,
стелінуе, рівнінуе ілб логодіне
јалітєуе нуродєн еводоранєуе
і праскєу. вусоєуєуе се ~~маје~~
на скрајнујм połудніу класєаје
в єуєл рєдєна Долносаслуго (венєує)
а місєамаі наєт мішо гонустєує:
пасама тату Теубурскєго і гєт Вієн-
єбїєге венєує сі оло стє културнієує
єтєтєує фєнаєт околїєне тереу.

Тереу јест прєваєанє отвару, једynie
на вусоєуєнаєує орає нїєчєуєує
вєдєн єнајєує сі інєвіллієує парєєлє
лєєне. Саткєуєує поросіміє лєєує

to góry Las Teutoburski i Hohengebirge.
Na południu subregionu występują
rzeki oraz symplekty i zabudowania
ograniczające obserwację.

Obniżenie ma formację rzekom
HUNTE pomiędzy ~~na~~ OLDENBURGA, EMS
pomiędzy RHEDE, jej prawobrzeżnym
odcinkiem LEDA i JÜMME (w odległym
biegu) kanałowi EMS-JADE (na odcinku
zachodnim) oraz KANAŁOWI ŚRODLĄDOWYM
którego lustro wody leży w obrębie małego
terenowego wyższej niż otaczające okolice
kanał DORTMUND-EMS-odcinkami jest
obniżony, a odcinkami otoczony
stromymi brzegami. Rzeka HUNTE na
odcinku DIEPHOLZ, WILDESHAUSEN
ma brzegi obniżone strone, podobnie jak
EMS pomiędzy RHEINE. Należy jeszcze
dodać że na wschód od DIEPHOLZ
znajduje się znaczne obniżenie
terenu, torfiaste a w porach
mokrych bagnisty ten BŁOTA
Diepholzkie
Ogólnie obniżenie opisywane należy
dość do odległości dla prowadzenia
natarcia szeregowie w
części środkowej, jednak w części
południowej (często porośnięte rowami)

się potudniałej mgłami i górami,
Pasma Łas Teutoburskiego i Wiehengebirge
mogę w sprzyjających okolicznościach
dawać ochronę przed skutkami wybuchów
jednostek. Warunki obserwacji są na ogół
dobre; wstarcia ze stoków wyszczepion
nielocalne są rozległe obszary obrony.
Jako lokalne środki obrony mogą
być wykorzystane: niebieskie młki WEGERY,
PENS, lierne, neerki i kanały
szeregównic w rejonie OSNABRÜCK
oraz pasmo gór ŁAS TEUTOBURSKIEGO
I WIEHENGEBIRGE.

Dogodnym do manewru jest
średkowa część opisywanego regionu.

Biorąc pod uwagę walory opisywa-
nego regionu może on być ~~u~~
wykorzystany do właściwego przeprowa-
dzenia bitwy spotkaniowej.

D. HOLLANDIA DEPRESYJNA

Region jest mierny, a 90% jego obszaru stanowi depresja, której najniższy punkt sięga 6,3 m poniżej poziomu morza. Z uwagi na jednolitość ukształtowania terenu, region omawiany można całkiem bez podziału na subregiony.

Kierokształt pasa okrażeń na opisywanym terenie wynosi od 25 km do 100 km, a długość - do 300 km.

Rzeźba terenu naturalna całej Holandii depresyjnej - z wyjątkiem nadbrzeżnego pasa wydym - jest niemal idealnie płaska. Przejedność na przelaj jest jednak myślnie utrudniona ze względu na meandry gęste powścią terenu kanałami i kanałami oraz rowami odnajdującymi. Gęstość dróg wodnych HOLLANDII jest największa w świecie.

Kanały, podobnie jak część głównych rowów, są rozmieszczone w najwyższym stopniu równoległymi kanałami i poręczkami i kanałami, a poziom wody w nich jest wyższy od poziomu otaczającego je terenu depresyjnego. Okrążona otacza również na całej długości bieżąca rzeka RENE, LEK,

WAAŁ, MOŻE, ORAZ ICW WODNOGI,
przy czym wody nie oddziela się słucami
od torowisków si z mmm kanałami.

Dodatkowym ograniczeniem przepuszczalności
są torfowiska, zajmujące ok. 20% powierzchni
opisywanego terenu. Zalecane na niskim
obrotach i koleji na terenach depresyjnych
przebieg po szluzowych maszynach.

Obwód depresji utwierdzony jest
jako ledwiski obwałowania, które
mają ze wspomnianym partem rydolnym
stacjonuje go od strony morza, a także
ledwiski nieprzerwanej pracy dyżury pomp,
torowisków może do kanałów odprowa-
dzających. Wstrzymanie pracy pomp
lub przerwanie w określonych miejscach
wałów ochronnych lub przez rydolowego
pociągami są toż zatknięcie całego
miasta opisywanego obrębem wodami
morza. W czasie sztormu w 1953r. most
przewodny mały ochronne i pod wodę
znalazło się blisko 20% omiananego
terenu. Zatknięcie określonych miejsc
terenu spowodowało odwrócenie w czasie II wojny
światowej. Porodem mylowo most
był także przerwanie obwałowań wulnic,
które przy wybitym stanie wody.

Niebezpieczeństwo to dotyczy całego pasa
odolnych kępców RENU i może onar ich
oddzielnie od granicy z RFN po ujścia.
Charakter terenu Holandii depresyjnej
sprawia, że frontem wojsk na frontach,
poza drogami, jest bardzo trudny
lub niemożliwy. Warunki obserwacji
nazimnej z natępów i grobli ograniczone
są jedynie do obrębu niskich polodowców
Tęczy w sąsiedztwie. Ochronę przed
skutkami wybuchów jądrowych mogą
w sprzyjających okolicznościach - osłone
stronne stoki natępów.

Sieć drogowa w tym miejscu bardzo
dobrze (85 km drog up 100 km²). Rozmieszczenie
drog jest stosunkowo równomierne.
Drogi w terenie depresyjnym kępców
przeważnie na natępach, wzdłuż linowych
tam nek i kanałów. Wskazane drogi
w tym krytycznej klasy państwowej mają
nawierzchnie betonowe.

Jedynym dostępnym terenem Holandii
do działań wojsk jest ~~teren~~
VELUWE i południowa część
NIRNUP WSCHOONHO - HOLENDERSKIES.
VELUWE rozciąga się między zatoką
ZUIDER ZEE a RENEM z jednej strony

орас між окупованою речкою ISSSEL а усього
реки VECHT з другою, країна та
в полісмені з ~~полісмені~~ з
полісмені, європей, Німеччина Нідерландо-
Нідерландській станції ~~до~~ найдовгого
реjon ~~предприпонує~~ ~~направлений~~ воєн
муніципалітету, напрямки а порталь
HOLLANDI в напрямку: ROTTERDAM,
UTRECHT, ARNHEIJM, BOCHOLT. станції
решта реjon застосовують а
воєн муніципалітету а порталь
може станції решта реjon
зображення битви зустрічної з
муніципалітету воєн а реjonів
депресивних.

Додатково крім до організації
обрання то: пасмо між NEZEP, ARNHEIJM
а другою - река ISSSEL.

Реjon додатковий до мапери знаходиться
на півночі од муніципалітету між
а напрямку: під ZHOLE, ERMEL, AMERSTOOL

Понадто реjon депресивне подане
та швидко до організації а місцеві
предприпонує воєн при вступі.

E. SZLEZNIK - HOLSZTYN (Jutlandzki Królewski operacyjny)

Region położony jest na półwyspie
Jutlandzkim i ograniczony od północy
wybrzeżem morza Bałtyckiego i granicą
między DANIA a RFN, od zachodu - brzegiem
morza Północnego, od południa - korytem
rzeki ELSBY, i od wschodu granicą między
NRD a RFN.

Obszar Szlezniaka - Holstyni dzieli
się na dwie części różniące się między
sobą pod względem ukształtowania,
a mianowicie na część północno-wschodnią
- ~~o~~ Powiatowe Szlezwicko-Holstynskie,
i część południowo - zachodnią - zwane
Równiną zachodniego Szlezwicko-Holstyni.
Granica między wyżej opisanymi
częściami tego obszaru przebiega wzdłuż
linii miast: BAD OLDERSLOE, NEUMÜNSTER,
RENSBURG, FLENSBURG.

Powiatowe Szlezwicko-Holstynskie
ma długości około 175 km, szerokości 20-85 km.
Rzeźba terenu - pagórkowata, grupy
i pasma górskie o wysokości względnej
do kilkuset metrów występują
naprzemiennie z kotlinowymi zagłębieniami

miami, często o torfiastym dnie.
Na całym obszarze znajdują się liczne
jeziora: nroemajcony teren wokół MALENTE
nosi nazwę „Sewajcarin Holttyriistuij”.

Ze względu na ukształtowanie terenu
rybność jego mała, przejść na połacie
może być zredukowana do 0,4-0,85
rybności określonej na równinie,
a dodatkowym utrudnieniem będą
łazące jeziora, robotnicze kotłowne
oraz liczne rowki wnikające się w głąb
ładu w poprzek kierunku natarcia,
a także kanał kiloniski, teren jest
już prawie otwarty, z rzadko rozrzuconymi
parcelami lasu liściastych. mikrore-
gionowości terenu mogą lokalnie
dawać ostrogę przed skutkami wybuchów
jednostkowych. Wamnie obserwacji ogólniejsze
będą, liczne pola niewielkie za wzgórzami,
a także występujące tutaj ~~z~~ zięwojoty
na niskich walcach ziemnych.
W sumie należy teren opisywanego
subregionu ocenić jako nie sprzyjający
prowadzeniu natarcia, natomiast
korzystniejszy z punktu widzenia
obrony.

ZAKOŃCZENIE

Poglądy na temat organizacji i prowadzenia działań zaczepnych w ogóle, a bitew spotkaniowych w szczególności poddawane są ciągłej ewolucji, której zasadniczym kierunkiem jest wzrost znaczenia i częstotliwości starć o charakterze spotkaniowym w operacjach zaczepnych. Wyrazem poszukiwania w ramach tej ewolucji jakościowo nowych rozwiązań są liczne armioski i doświadczenia z wielu cwićceń w czasie których bitwy spotkaniowe stanowiły jedno z głównych zagadnień szkoleń.

Wykazane armioski potwierdzają też, że na współczesnym polu bitwy na skutek rozszerzonego rozmiaru wojsk, nieregularnego zarysu linii frontu, zmienności sytuacji, wzrostu aktywności obu walczących stron, będąc wiele sytuacji w których doprowadzi do bitwy spotkaniowej.

Bitwa spotkaniowa może powstać z chwilą rozpoczęcia operacji zaczepnej, a także podczas wykonywania zadania bliskiego lub odległego przez armię. Zatem przygotowanie

bitwy spotkaniowej i jej organizacja
powinny przystąpić do podległe z przydo-
waniem i prowadzeniem operacji
wacsernej armii.

Praca dowódcy i sztabu (o której w
pracy nie wspominałem) w zakresie organizacji
i prowadzenia bitwy spotkaniowej przystąpić
będzie w ograniczonym czasie, w kierunku
skomplikowanej, szybko i gwałtownie zmieniają-
cej się sytuacji faktyczno-operacyjnej.

Kierowanie bitwą spotkaniową także
będzie posiadać utrudnienia. Zwiększenie
niekiedy tempa, ewentualna opanowanie
do pewnego stopnia może być pokryte
warunkami i nieuniknionymi i ewentualne
mianami panikowania. Brak będzie czasu
na organizację systemu dowództwa. Ogromny
wpływ na organizację i prowadzenie bitwy
spotkaniowej wynikać będzie z szybko tempo
decyzji dowódcy.

Główną siłą w bitwie spotkaniowej będzie
stanowiły udziały wakułowa-jednostki.
W spotkaniowej technika wojowa i nowe środki
walki wykorzystuje również zmiany w maszynach
wzrostach bitew spotkaniowych prowadzących
w operacji wacsernej armii.

Ostryjny charakter będzie miała
walka o przewagę, o inicjatywę, o miejsce

do godniejszej roli w przyszłości. Zastosowanie
broni jądrowej w operacji zaczepnej armii
może spowodować, że główne zadanie w bitwie
spotkaniowej, a msc rozbić koncentracje
uderzeniowych nieprzyjaciela mogą wykonać
wojska rakietowo-jądrowe, natomiast zadaniem
wojsk pancernych i zmechanizowanych
będzie wykorzystanie skutków uderzeń
jądrowych i ostateczne rozbić nieprzyjaciela
lub przejść do pościgu.

O prowadzeniu w bitwie spotkaniowej
decydować będą przede wszystkim takie
czynności jak: uderzenie nieprzyjaciela
i otwarcie ognia; manewr ogniem
i sprzętem oraz wojskami; walka
o uderzenie i utrzymanie inicjatywy
od początku do zakończenia bitwy
spotkaniowej.

Manewr ogniem i wykorzystanie środków
rażenia można z największą skutecznością
zrealizować pod warunkiem kompleksowego
prowadzenia przy planowaniu i kierowaniu
ogniem przez des armii. Można wtedy
realizować i osiągnąć te cele i obiekty, które
w danej sytuacji są najważniejsze,
decydujące o prowadzeniu w bitwie
spotkaniowej.

Inaczej wpływ na organizację i przebieg bitwy spotkaniowej mają inne czynniki powodując bym obiektywne. Do nich należą bym:
Teren, klimat, operacyjne przygotowanie terenu oraz infrastruktura.

Planując bitwę spotkaniową należy należeć do wykonania w maksymalnym stopniu naturalnych terenu, a więc: odpowiedniej liczby powalającej masywnymi formami szczególnie uderzenie anizylna bit funkcjonalna; odpowiednio dogodnego terenu (obrony) dla rozwinięcia własnych bit do uderzenia, wykonania manewru na skrytka i tył ugrupowania przeciwnika; odpowiedniej liczby lub kierunków do obserwowania i opóźnienia drugiego rządu lub odroczyć przeciwnika aby podić go czołami, a ponadto w maksymalny sposób wykorzystać ochronne i maskujące właściwości terenu.

Ważną rolę odgrywa klimat, choć jest on taki sam dla obu walących stron. Należy więc należeć, że warunki klimatyczne, szczególnie wzdłuż wybrzeża morskiego bardzo utrudniają organizację i prowadzenie działań bojowych. Należy więc musi być liczyć z czołymi zmianami pogody, nawet w skali odcinku

niezgodnie jesienią i zimą. Często i latem
w słoneczne dni, może niespodziewanie
pokrywa się ciurkami i spada krótkotrwały
ale silny śnieg.

Jesienią i zimą opady atmosferyczne
powodują, że na wysokości kienków wielu
majątek poza drogami jest na opór niemożliwy
w takich warunkach teren opracowania
wykonanie manewru i utrzymanie wysokości
tempa działania majątek. mogą wystąpić
trudności w wykonywaniu przedsięwzięcia
maskowania operacyjnego i taktycznego
oraz trudności w wymijaniu uszkodzonych
odcinków drogi.

Często mogą niegodnie jesienią i zimą
można utrudniać pracę lotniczą i obserwację
pełną walki.

Rzecz w rejonach nadmorskich
w wysokości nie zamrażają, a występują
pokrywa lodowa umożliwiające poruszanie
po lądzie.

Przeważnie wiatry północno-wschodnie
i zachodnie wpływają na klimat
na skutek wycieku brzoń masowego ruchu
płyn majątek w górę, ponieważ nadmorski
brzoń mógłby być częściej wykorzystywać nawet
na bliską odległość taktyczną bez obawy

zaprowadzenia swoich moździerzy.

Pod II mejmie światowej na terytorium RFN został zbudowany system zapór minowyjszyjnych, oparty na broni jełtrowej, ten system jełtrowych zapór minowych, obejmuje on kilka tysięcy kilometrów pas o gęłbokosci do 100 km, położony na zachód od granicy WRD. Wybudowy min mogą sprostować dwie dziesiątki utrudniasze i umożliwiasze ruch wojsk. Ponadto mogą one dopomocze do długotrwałego okazania przeciwnikowi terenu. System jełtrowych zapór minowych spełnia rolę bariery oraz wykonuje określone zadania w systemie obrony.

Podobnie pas jełtrowych zapór minowych może być problemem skomplikowanym, gdyż około 80% z nich ma bieżący charakter i jest z ryzykiem porażenia wojsk na niesprowadzenie wybuchu. Dlatego bardzo duże znaczenie ma dokładne rozpoznanie zapór, wykrycie min jełtrowych oraz wyznaczenie przejść dla wojsk w bezpiecznej odległości od zamontowanych min. Pas min jełtrowych jest w różnym stopniu nasycony asietami. Gęłbości średnie odległości między asietami kilometr wynosi 6 km

dale wchają się one od 0,5-10 km].
Daje to możliwość wytyczenia uprawnień
wstępu ~~wstępu~~ ale możliwości i w berpi-
esnych odległościach od zamieszkałych
miejsc. kierunków przejść i manewru
możk.

Na zakończenie chciałbym jeszcze
zwrócić uwagę na jeszcze jeden specyficzny
rodzaj funkcji terenowych, a mianowicie w tym
me podejmowanie - to aglomeracje
miejskie. ^{o miejscach przemysłowych} (Występują one o szeregu bym
zagranicą w rejonie miast HAMBURG
i LUBEK oraz w pasie nadmorskim,
wzdłuż brzozy rejonu przemysłowego
RFN, Belgii, Holandii. Są to setki miejscowości
liczących ponad 2 tys mieszkańców. Inaczej
liczba stanowi również wielki miasto.

Aglomeracje miejskie (na omawianym
kierunku) mają przeważnie szalowane mury
(w nowym budownictwie - betonowe). Wiele
miast leży w dolinach rzek lub na
obniżeniach podmiejskich, a więc bronię się
skutecznie w oparciu o swój system obrony
oraz ^{porządki} (możliwość całkowitego obronienia
funkcyjnych, dla nich przedsięwzięcia o zwartej
szalowanej miastu.

Występujące otworkice obrotu wokół miast

- z miloma, bełostyżynymi, różnorodnymi
skryśowaniami z innymi liniami komunikacy-
yjnymi - ułatwiaj sybilu porucanie się,
ale przy tym bez znajomości topografii
wojardos utrudniaj odnalezienie właściwego
tras komunikacyjnych, mogą być też
stosunkowo łatwo mierzalne i białe wodnos
stanowie powańsz jurekowskie terenosy.
Tak więc rejony urbanizowane mogą
stanowie trudne do odobycia i manewru.
~~rejony~~ obrary. Rozumie się, że w bitwie
spotkaniowej wojaka raczej nie białe
odobycia miast - ale jeśli by musiały
~~być~~ jurekowskie takie tereny porucas
onykonywane manewrów liniję się
musia z innymi trudnosiami i
bitwym odobyciem jurekowskim.

БИБЛИОГРАФИЈА,

1. Подручник: "Операција засекрпа армија"
Наркмана 1978г.
2. НОЗКО К: Битва споткармова армија и процес на њом
окраје војну тактикова-једронеј: АСГ. Наркмана 1965г.
3. МАЈ Г: Организација и провадзене битву споткар-
мову и операцији засекрпу армија, АСГ.
Наркмана 1983г.
4. НОЗКО К: Оптасонаме - методука и функционене
негоче тактиково-операцијну оцену терену
и оделате мачи засекрпу и отониче.
АСГ, Наркмана, 1978г.
5. СЗЫМСЕАРК Јену: Рограна докторска - методологија
оцену терену и процесне мупросонаме оделуји
прис одс и слаб одолномојшкору на тактикове
тактиковене и операцијну.
6. ЈОЗБЕРАЈСКИ Р: Студиум операцијне - Готмосно-
надморски Контнек операцијну, АСГ-Наркмана 1980г.
7. Опис мојскомо-географисну: Готмосну контнек
Стратегисну, Слов Генералу ИР, Наркмана, 1963г.
8. Наркени тереноне и климатичене Готмосне
Контнек Стратегисне, Слов Генералу ИР, Наркмана, 1980г.
9. Нотатка о терене до мапу на отвор Европе
потмоснеј, Слов Генералу ИР, Наркмана, 1980г.
10. Материалу и омовене з цвесеи од ТАРСАЖ
до, ЈОЖИЗ 83', Слов ГОН.

WYDZIAŁ KASOWY MSZ
Kasowa ul. 100
Nr 010

243372

Niniejsza(y) 53 zawiera 53
Pięćdziesiąt siedem (57) k kart (stron) ponu-
merowanych, przeszytych i opie-
czętowanych pieczęcią do laku.
Dn., 9.07.84 19... T...
Kierownik Kancelarii